

kommande ikke Mødet at sige, end at han greb til den Udvei, at det eneste, der mullig var at gjøre, var at vedtage en 2aarig Finantslov. I saa Tilfælde, mente det ærede Medlem, kunde en 5 Maaneders Behandling nogenlunde billiges, naar Finantsloven gjaldt for 2 Aar. I sin Udtalelse kastede det ærede Medlem en Behreidelse, navnlig paa Folkethinget, idet det ærede Medlem var af den Formening, at det gik altfor smaaligt tilværks ligeoverfor Spørgsmaalene og blandede sig i alle mulige Ting, og til denne Udtalelse blev der sagt „Hør“, som der er blevet sagt her i Thinget i al den Tid, jeg har hørt denne Bemærkning; thi der falder i Reglen aarlig en Beklagelse over de lange Forhandlinger, der ledsages af „Hør“. Jeg har den Formening, at om ogsaa Finantsloven blev meget hurtigt vedtaget, — hvilket den nu slet ikke kan blive, navnlig hvis Landstthinget paa en anden Maade vilde have med Finantsloven at gjøre, end det almindeligvis hidtil har havt — have vi dog, hvis Rigsdagen forøvrigt skal bestille nogen Verdens Ting foruden netop det at vedtage Finantsloven, det bedste Bevis iaar for, at det slet ikke lader sig gjøre at blive færdig paa 2 Maaneder. Jeg tror, at den ærede Regering idag har forelagt 4 Lovforslag i Folkethinget, og jeg tror, at under selve Finantslovens Behandling i Folkethinget kom der stadig flere og flere Forslag frem ogsaa fra selve Regeringen. I den Henseende kan det slet ikke nytte, at Landstthinget vil stille sig paa den høie Piedestal, naar endog ogsaa smaa Love kunne ligge i Landstthinget i 4—5 Maaneder. Nu veed jeg godt, at der vil kunne svares, at der er ingen Nødvendighed for, at slige Lovforslag blive vedtagne. Men hvordan vi skulle bære os ad med at faae Forslag vedtagne i 2 Maaneders Rigsdage, naar der forlanges 5 Maaneder til at forhandle et lille Lovforslag i, forstaar jeg ikke. Der maa anderledes Vind i Seilene og Gang i det Hele, end der har været hidtil. Om Fremtiden kan have det for sig, kan jeg ikke sige. Ungdommen har naturligvis mange Idealer; maaske der kan være Nogen, der kan føre anderledes an end hidtil. Men de, der have vedtaget Grundloven, og stadig have staaet for Styret i den Tid, vi have havt Grundloven, have ikke kunnet magte nogen Forandring i disse Forhold. Jeg vil naturligvis ikke give mig ud for at være Spaamand. Naar Folk blive ældre, give de sig ofte til at spaa om, hvad de Unge kunne udrette, og det maa de Unge ikke tage fortrydeligt op. De Unge tro jo altid, at de ere nogle anderledes Karle end de Gamle. Men jeg siger kun: Lad dem prøve deres Kræfter, der kommer efter dem, der hidtil have prøvet deres Kræfter. Der har saa tidt været Klaget over eller er falden Uttringer om den vidtløftige Betænkning, der har ledsaget Lovforslaget. Jeg vil dertil sige, at jeg

beklager ingenlunde denne Betæknings Vidtløftighed, nei, jeg opfatter den som et meget stort Gode. Enhver, der vil læse denne Betænkning, og som ikke har Leilighed til paa anden Maade at fætte sig ind i mange forskellige Forhold, vil faae meget gode Oplysninger og vil faae Bested om mange Ting, som man ellers ikke vilde faae Noget at vide om, hvis Betænkningen ikke var ledsaget af saa vidtløftige Bilag, som den er. Men selv om det ingen anden Ting gjør, er jeg vis paa, at det gjør, at mange af de Bevillinger, som vi give paa Finantsloven, aldrig vilde være bleven givne, naar de ikke havde været ledsagede af tilstrækkelige Oplysninger. Man kunde nu sige, at disse Oplysninger behøvede man ikke at trykke i Betænkningen; men dertil vil jeg sige, at det var aldeles utillebeligt, om det skulde være et Gode for Finantsudvalgets eller for Finantsudvalgenes Bedkommende, om det skulde være Noget for dem, som ikke kunde komme offentlig frem. I alt Fald er det Noget, som ikke kan genere Nogen; thi de kunne jo lade være at læse dem, naar de ikke ville. Jeg venter nu meget sikkert, at det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) vil give os en tilstrækkelig Forklaring af og føre Bevis for, at det er Grundlovens Mand, at vi skulle holde Rigsdag i 2 Maaneder.

Müller: Det har glædet mig at se den Bevillie, der atter er viist Færøerne med Hensyn til Bevillingerne til deres Skole- og Undervisningsvæsens Fremme. Men jeg skal tillade mig at anføre, at det forekommer mig, at det vil være noget haardt for Thorsshavn Kommune at opfylde de Betingelser, under hvilke Bevillingen til Realskolen er given. Jeg vil dermed ikke sige, at de ville være uoverkommelige, men tror, at de ville være tunge. Da jeg imidlertid ikke er i Besiddelse af tilstrækkelige Oplysninger i den Henseende, skal jeg med Hensyn til denne Sag indskrænke mig til denne Bemærkning. Det er egentlig af en anden Grund, at jeg tillod mig at begjære Ordet. Jeg har nemlig ønsket at udtale, at Færøerne trænge til en mere materiel Oplysning end til den blot aandelige. Jeg sigter nemlig til, at Færøerne burde være belyste med Fyr. Det vilde ikke blot være af Interesse for dem, der besøgte Færøerne, at der havde Fyr deroppe; ikke alene Islands- og Grønlandsfarerne vilde kunne drage Nytte deraf; men det vilde være ogsaa i den almindelige Skibsfaris Interesse; thi som bekendt ligge Færøerne nær den alfare Søvei, som fører fra det hvide Hav og de norske Kyster indtil Bergen, til England og til Middelhavet, og jeg er overbevist om, at mange Skibe paa deres Reise mellem disse Steder ville søge Tilflugt til de færøiske Havne, naar man havde Fyr at holde sig til. Jeg er overbevist om, at mange